

Comentariu- Ardealu

Roman E. Cezara

Ardealul

Fragmentul din manual este o descriere literara deoarece in primul rând , Nicolaie Balcescu folosește ca mod de expunere descrierea zugrăvind un colt din natura cu ce are el mai caracteristic.

Autorul descrie:

- *Așezarea geografica*
- *Varietatea formelor de relief si a faunei*
- *Bogăția si frumusețea acestui ținut exprimându-si patriotismul profund de mândrie ,de dragoste si de admirație fata de Ardeal. Nicolaie Balcescu reușește sa redea frumusețea acestui ținut raportându-se la tarile Europene.*

Modalitatea aleasa este gradarea, peisajul fiind privit de sus in jos. De la culmile cea mai înalta pana in adâncuri.

N. Balcescu pleacă de la ideea ca aceasta tara este „ mandra si binecuvântata ” după care începe descrierea.

Aceasta evidențiază frumusețea Ardealului mai întâi printr-o imagine de ansamblu comparând acest ținut cu un „măreț si întins palat cap-dopera de arhitectura. Sunt sublinia unicitatea si măreția locurilor descrise. Aici sunt adunate si așezate cu

măiestrie toate frumusețile care împodobesc celelalte ținuturi ale Europei.

Imaginea de ansamblu este împărțite în părțile ei componente.

N. Balcescu înfățișează frumusețea arcului Carpatic hotarului înalt al Ardealului . De lanțul muntos se distinge silueta a doua piramide atât de înalte piscurile sun acoperite de o permanent diadema de ninsoare.

Urmează dealurile caracterizate prin dublu epitet înalte si frumoase si comparate cu niște valuri proptitoare.

Întreg peisajul este încântat prin diversificarea coloritului martie sa.

Atenția prozatorului este reținuta de câmpiile „arse si vâruite” care amintesc de cetatea etern a Italiei(Roma).

Autorul aduce alte dovezi referitoare la frumusețea Ardealului deoarece aici stejari, barzi si fagi trufași își înalta vârfulurile lor pana in la cer.

Ardealului a fost binecuvântat si cu pământuri atât de rodnici încât cine le străbate se afunda într-o „mare de grâu si porumb”.

De la imaginea generala se trece la înfățișarea elementele de fauna si flora.

Căldurile muntoase cadrul natal specific pentru ursul care se plimba „ca un domn stăpânitor” ,iar câmpiile mănoase unde bizonul dormitează alene.

Autorul prezintă bogățiile subsolului. El precizează ca aurul se vede până la noroaiile drumurilor.

Ultima parte a textului „astfel e țara Ardealului” constituie concluzia acestei descrieri. Cuvântul astfel înlocuiește adjectivul mândru și binecuvântata din prima parte a textului trădând mândria scriitorului de a fi român.